

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 238/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **U.O.E.N.O fleet partners, s.r.o.**, Údernícka 10, Bratislava, zastúpeného JUDr. Ľubou Berezňaninovou, PhD., advokátkou, Hlavná 45, Prešov, proti postupu Mestského súdu Bratislava III sp. zn. 22CbR/247/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu dňa 23. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva na prerokovanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom mestského súdu v konaní označenom v záhlaví tohto rozhodnutia, príkazu súdu konať bez zbytočných prieťahov a priznania náhrady trov konania pred ústavným súdom.
2. Sťažovateľka je navrhovateľkou v konaní o zrušenie obchodnej spoločnosti, ktoré je vedené na mestskom súde pod sp. zn. 22CbR/247/2024.
3. Dňa 26. novembra 2024 mestský súd doručil právnenému zástupcovi sťažovateľky podľa § 309b ods. 1 Civilného mimosporového poriadku oznámenie súdu o začatí konania o zrušení spoločnosti, ktorým podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia vyzval sťažovateľku na odstránenie dôvodov na zrušenie spoločnosti v lehote 90 dní, ktorá uplynula 24. februára 2025.
4. Sťažovateľka uvádza, že neosvedčila odstránenie dôvodov, pre ktoré bolo napadnuté konanie začaté, v dôsledku čoho podľa jej názoru bolo povinnosťou mestského súdu po márnom uplynutí lehoty rozhodnúť o zrušení obchodnej spoločnosti, k čomu však ani po takmer roku nedošlo.

5. Sťažovateľka adresovala konajúcemu súdu dve žiadosti (19. novembra 2024 a 25. apríla 2025) o vydanie rozhodnutia o zrušení spoločnosti, na ktoré mestský súd nereagoval. Od 25. februára 2025 (od prvého dňa po márnom uplynutí lehoty na odstránenie dôvodov smerujúcich k zrušeniu obchodnej spoločnosti, pozn.) došlo len k uverejneniu oznámenia o začatí konania o zrušení spoločnosti, pričom iný úkon vo veci mestský súd nevykonával.

6. Sťažovateľka 11. augusta 2025 doručila predsedovi mestského súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Mestský súd 25. septembra 2025 sťažovateľke doručil upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti, z ktorého vyplýva, že došlo k spojeniu dvoch návrhov na zrušenie sťažovateľky – návrhu sťažovateľky a návrhu Sociálnej poisťovne. Sťažnosť sťažovateľky bola vyhodnotená ako nedôvodná s poukazom na rozsudok Mestského súdu Košice sp. zn. 4T/34/2023 z 24. septembra 2024 (právoplatný a vykonateľný 3. decembra 2024), ktorým bol sťažovateľke uložený peňažný trest 2 000 eur. Sťažovateľke bola doručená aj platobná výzva Mestského súdu Košice na zaplatenie uloženého peňažného trestu v lehote 15 dní a registrový súd bez súhlasu Mestského súdu Košice nemôže ďalej pokračovať v začatom konaní o zrušení spoločnosti. Aktuálne registrový súd zisťuje, či bol splnený trest uložený trestným rozsudkom.

7. Predmetný postup mestského súdu sťažovateľ klasifikuje ako nezákonný, keďže podľa jeho názoru nevyplýva zo žiadneho ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, Trestného zákona či Trestného poriadku. Naopak, ak by mestský súd riadne pokračoval v už začatom konaní, vytvoril by sa pre veriteľov priestor na podanie ďalších návrhov, a to buď na likvidáciu sťažovateľky, alebo vyhlásenie konkurzu. Postojom mestského súdu vyčkávajúceho na úhradu peňažného trestu za situácie nemajetnosti sťažovateľky ide o neriešiteľnú situáciu, avšak postup nezákonný, spôsobujúci prietahy.

8. Sťažovateľka zastáva názor, že existencia právoplatného a vykonateľného trestného rozsudku o uložení peňažného trestu sťažovateľke nijako nebráni registrovému súdu pokračovať v začatom konaní. Uvádza, že ide o úmyselné a nezákonné nekonanie vo veci, vyčkávajúc na uhradenie peňažného trestu, pričom sťažovateľka už v návrhu, ktorým napadnuté konanie začalo, deklarovala absenciu majetku či vykonávania podnikateľskej činnosti. K nečinnosti mestského súdu dochádza napriek tomu, že mu nebráni zákonná či iná prekážka, a na tomto závere nemení nič ani argumentácia mestského súdu.

9. K ústavnoprávnym kritériám sťažovateľka uvádza, že vec nie je skutkovo ani právne zložitá, nedala žiadny dôvod k tomu, aby mestský súd nemohol riadne konať a rozhodnúť, pričom súd má postupovať v tomto mimosporovom konaní *ex officio* aj v prípade nečinnosti účastníkov. Za nečinnosť a prietahy tým spôsobené tak zodpovedá výlučne mestský súd.

10. Sťažovateľka je tiež toho názoru, že zvoleným svojvoľným postupom mestského súdu v jej veci nemajúcim oporu v právnej úprave ani skutkovom stave dochádza k odnímaniu práva sťažovateľky na prístup k súdu. Konateľ sťažovateľky napadnutým konaním sleduje usporiadanie životných a ekonomických vzťahov z minulosti, keďže nemá záujem podnikat' prostredníctvom sťažovateľky, v obchodnom majetku nie je žiadny majetok a sťažovateľka nevykonáva podnikateľskú činnosť.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky sú prietahy v konaní vedenom na mestskom súde dané jeho nečinnosťou, keď nerozhodol o zrušení sťažovateľky ako obchodnej spoločnosti napriek márnemu uplynutiu lehoty na odstránenie dôvodov vedúcich k jej zrušeniu. Predmetným postupom zároveň mestský súd odníma sťažovateľke právo na prístup súdu.

12. Ústavný súd sa preto zamerlal na posúdenie sťažnostnej argumentácie sťažovateľky o absencii akéhokoľvek dôvodu pre nezrušenie tejto spoločnosti, čím v dôsledku tejto nečinnosti mestského súdu dochádza k prietahom v konaní.

13. V upovedomení o vybavení sťažnosti na prietahy mestský súd poukázal na § 25 ods. 4 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o trestnej zodpovednosti právnických osôb“), v zmysle ktorého mestský súd ako registrový súd, ktorý vedie obchodný register zápisom do ktorého právnická osoba vzniká, nezapíše zrušenie alebo zmenu právnickej osoby do takéhoto registra, ani nevykoná jej výmaz bez súhlasu podľa odseku 2.

14. Podľa § 25 ods. 2 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb „Na nadobudnutie účinnosti právnych úkonov smerujúcich k zmene, zrušeniu alebo zániku právnickej osoby alebo predaja podniku právnickej osoby sa vyžaduje v prípravnom konaní písomný súhlas sudcu pre prípravné konanie a v konaní pred súdom a vo vykonávacom konaní písomný súhlas predsedu senátu.“

15. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že sťažovateľke bol v trestnom konaní uložený peňažný trest, ktorý do dnešného dňa sťažovateľkou zaplatený nebol, čo sťažovateľka ani nerozporuje. Zároveň návrh na zrušenie obchodnej spoločnosti v napadnutom konaní sťažovateľka podala 13. augusta 2024, t. j. ešte počas prebiehajúceho trestného stíhania. Zohľadňujúc osobitný zákon o trestnej zodpovednosti právnických osôb, „voľnosť“ právnickej osoby týkajúca sa právnych úkonov smerujúcich k zmene, zrušeniu alebo jej zániku, prípadne k predaju jej podniku je závislá od udelenia súhlasu sudcu pre prípravné konanie, alebo v konaní pred súdom alebo vo vykonávacom konaní súhlasom predsedu senátu.

16. Vo veci sťažovateľky je zrejmé, že jej trestné konanie, v ktorom jej bol uložený peňažný trest, je toho času v štádiu vykonávacieho konania. Mestský súd viazaný § 25 ods. 4 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb nezapíše zrušenie právnickej osoby bez príslušného súhlasu, ktorým je súhlas predsedu senátu Mestského súdu Košice. Ústavný súd je tak toho názoru, že ďalšiemu postupu v napadnutom konaní bráni mestskému súdu prekážka spočívajúca v absencii súhlasu predsedu senátu s týmto postupom. Postup mestského súdu deklarujúceho overovanie stavu uhradenia uloženého peňažného trestu nemožno hodnotiť ako nečinnosť v konaní tak, ako tvrdí sťažovateľka, keďže zákonná úprava neukladá mestskému súdu obstarat' absentujúci súhlasu predsedu senátu príslušného súdu, ktorého získanie je v záujme sťažovateľky. Rešpektujúc dikciu § 25 ods. 4 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb, pokiaľ k udeleniu súhlasu nedôjde, registrový súd môže pokračovať v konaní až po tom, čo peňažný trest bude sťažovateľkou uhradený.

17. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že medzi sťažnosťou argumentáciou sťažovateľky a tvrdeným porušením jej označených základných práv absentuje príčinná súvislosť, čo rezultuje v potrebe ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

18. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. apríla 2026

Peter Molnár
predseda senátu